

אנשים בעולם

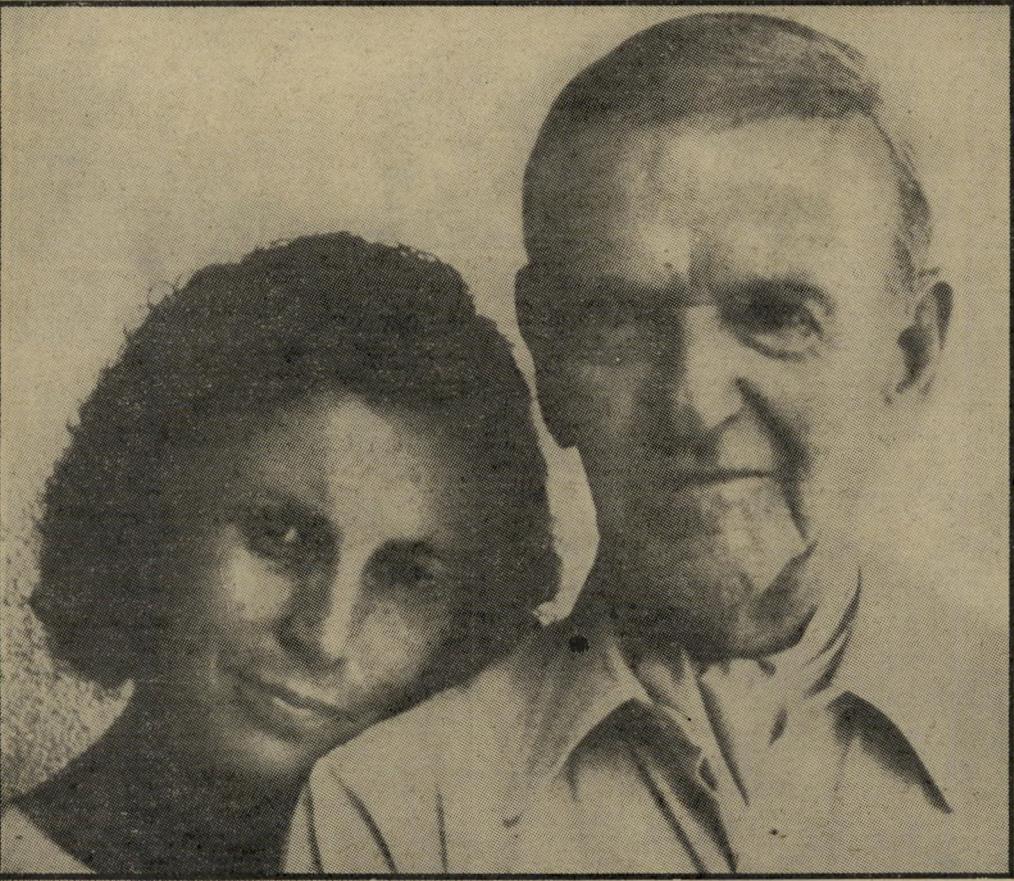

רוברטינו רוסליני: הסיבה האניוויזיו

לאוטוביוגרפיה של אינגריד ברגמן

רוברטינו (רובינו) רוסליני גדל בצילו של מירדף נצחי — מירדף של צלמי עיתונות. כשהיתה אמו, אינגריד ברגמן, בהריון, נשמר הדבר בסוד עד לרגע האחרון, והלידה הפכה סנסציה גדולה. כשגדוד של צלמי עיתונות רץ אחריה כימעט עד לחדר הלידה. כשלא הירשו לצלמים להכנס לביתה החולים, התחפש אחד מהם לבעלה של אשה הרה ללדת, וכך התגנב לתוך חדר היולדות. בתמונה למטה נראית אינגריד ברגמן (המבקרת בישראל לצור רך הסרטת אשה ושמה גולדה) באותם ימים מאושרים. לפני כעשרים ושמונה שנים, עם בעלה הבמאי, רוברטו רוסליני, וילדיה רוברטינו, אינגריד ואיוואכמה.

באוטוביוגרפיה שלה מספרת ברגמן שרוברטינו הוא הסיבה העיקרית לכתיבת ספרה: "הוא אמר לי: אמא, אם את לא תכי תבי את האמת על עצמך, לא נדע אותה לעולם". רוברטינו, היום בן שלושים ואחת, הוא סוכן נכסי דלא ניידו במנטה קארלו, ושוב העיתונות בעקבותיו: הפעם בגלל קשריו עם הנסיכה סטפאני (בתמונה למעלה) המעוררים סימן שאלה: ירדות או חתונה?

פרד אסטייר: מי קופץ גבוה יותר מאי

1928 וביקש עבודה בחברת פאראמונט נאמר בי תוצאות מיבחן הבד שעה: "לא מסוגל לשחק. לא יכול לשיר. נוטה להקרית. יודע בקושי לרי קוד". ה"בקושי לרקוד" הזה עשה את הקאריירה המזהירה שלו: מי שנקרא במקור פרדריק אוס-טרליין הפך לכוכב המרקד של אמריקה. כשי סגנון השירה המדובר-למחצה שלו, הפך לסמל מסחרי. בתחילת הדרך חולל נפלאות עם ג'ורג' רוג'רס וכבר בשנת 1949 זכה בפרס האוסקר הראשון שלו על "אמנותו הייחודית ותרומתו לפי תוח הטכניקה של אמנות הקולנוע". לגבי אדם שלא יודע לשחק, לדבר ולשיר, זהו הישג לא רע.

השמועות היו וישנן, והמציאות בעינה עומדת: פרד אסטייר בן השמונים ושתיים, נשוי עדיין לאשתו בת השלושים ושמונה, רוברט, הטענה כאילו הם עומדים להתגרש הוכחשה בתוקף על ידי בני הזוג. כשהם מוסיפים ומפרשים כי דווקא האהבה של רוברט לפרד שיכנעה אותה לוותר סופית, על אהבתה האחרת: השתתפות בתחרויות לרכיבה ולקפיצה אמנותית על סוסים, שהיתה סלע המחלוקת ביניהם.

הקאריירה של אסטייר החלה באופן טיפוסי לי שדה התרפתקות הקולנועי: כשבא להליוד בשנת

צירלסון הסמון:

רגן היה שחקן והיום

הוא מקצץ אח

סובסידיות העשקנים

לא רבים יודעים, שצ'רלסון הסמון, לבד מהיותו שחקן מצליח עוסק זה זמן רב בתמיכה בשחקנים, בפעילות ציבורית להטבת תנאי איהם, בטיפוח כשרונות צעירים ובהקמת קרנות לעידוד אמנות ה קולנוע במיוחד, ואמנות כלל. בי שטח זה מצא לו תעסוקה רבה בי מיוחד, מאז הצהיר הנשיא רגן על כוונת הממשל לקצץ בי-40 מיליון דולר את הסיוע שניתן לאמנים צעירים, בצורה של קרנות ומילגות לימודים.

השחקנים רגנו על רגן, והסמון, שכמו רגן בעבר היה גם הוא יר שבראש איגוד השחקנים, ניסה להסביר את הקצף שיצא על הי נשיא: "הוא שחקן לשעבר ולכן לא מסוגלים לסלוח לו את העובדה שהיום הוא מקצץ דווקא את כני פיה של אמנות המישחק".

